

ближаваше. А Исусъз кѣто идеши въ Іерусалимъ за празникъ-атъ Пасха, за мно съ ученицы-те си, каза имъ въ пѣть-атъ за смѣръ-тѣ си и за воскресеніе-то си. И кѣто идеши въ Єрїхонъ по пѣть-атъ исцѣли двама слѣпцы: а кѣто доде въ градъ Єрїхонъ, Закей го прїе въ кѣщѣ тѣ си съ голѣмѣ радостъ. А шесть дена преди Пасхѣ-тѣ доде въ Витанїѣ, въ кѣщѣ-тѣ на Сїмшна прокаженаго, гдѣто Марда сестра-та Лазарева мѣ слѣгаваше, а Марїа мѣ помаза нозѣ-те и главъ-тѣ съ миро, и ги истри съ косъ-тѣ си. Назарантѣ са кѣчи на осель и влезе въ Іерусалимъ, гдѣто єврейски-те дѣца дѣржаха въ рѣцѣ те си ваїа, и выкаха и дѣмаха: Благословенъ градыи во имя Госоподне, а послѣ са вѣрна пакъ въ Виданїѣ. На дрѣгїй-атъ день оладна, и кѣто видѣ смокинѣ безъ плотъ, прокле ѣ: идѣщъ же въ храмъ-атъ учеша чрезу притчы, а на дрѣгїй-атъ день го пытаха архїереи те и книжници-те, съ коуж власть прави тѣа, а Исусъз вмѣсто да имъ одговори, попыта ги, крещеніе-то Іоанново отъ небо-то ли бѣше, или не? а тїи кѣто са боаха отъ множество-то, рекоха, защо не незнаатъ; тогава-та имъ рече Исусъз: и азъ не ви казѣвамъ съ коуж власть права тѣа: подобно и съ дрѣгы много имъ показа, че неса учени. А въ четвертакъ вечерьта еди съ ученицы-те си по послѣднѣ-тѣ Пасхѣ. Той день бѣше первый о просночныхъ, а на край вечерьта, прїе хлѣвъ, приломи го, и го дади на ученицы-те, и имъ рече: Прїимите и адите, сїе есть тѣло мое: Подобно прїе и чашѣ съ кїно, и имъ ѣ дади и рече: